

Ninfas etéreas que percorren mares infinitos na eternidade dos teus beizos

Arrepíos que se encontran entre as miñas costas, advertencias da explosión futura do meu corazón

Murmurios de segredos prohibidos que a miña mente berra cando non hai naide

Os escuros camiños que me levaron a ti aínda recenden aquela estela radioactiva

Rosmas na infinidade do efémero, intentando **Atoparme** entre as almas agochadas do universo

Danzas inmarcesibles, atemporales, das nosas meniñas a son de vals

Alentos exasperados, por conseguir unha arela, que aínda non saíu á luz